

[N. Chr. Christensen.]

del af ungdommen, der med glæde tager imod de undervisningsmuligheder, som samfundet her byder på.

Dermed er ikke sagt, at der ikke er problemer vedrørende lærlingeuddannelsen, der trænger til en nærmere undersøgelse, og det vil derfor være rimeligt, at man afventer kommissionsbetænkningen, inden man tager loven op til revision.

Adolph Sørensen: Det undrer mig for det første, at man har følt sig foranlediget til at fremsætte det foreliggende forslag netop nu, da de deri omhandlede problemer underkastes nøje prøvelse i den nedsatte lærlingekommission. For det andet undrer det mig, at det skal gøres i et sådant koncentrat af godtkøbsargumenter og postulater, som fremsættelsestalen er udtryk for. Man svinger sig så højt op som til at påstå, at aftenskoleformen, som vi kender den, er sundhedsnedbrydende. Det siger mig noget om, at enten har de ærede forslagsstillere aldrig selv gået i disse skoler, eller også er de sluppet særdeles heldigt fra eksperimentet, for de stråler tilsyneladende helt alarmerende af sundhed.

Jeg har for mit vedkommende taget stilling til disse problemer dels udfra det solide og intime kendskab til den teoretisk-faglige aftenskoleundervisning, man nu engang har mulighed for at erhverve sig som elev gennem 5 vintre og som medvirkende i ledelsen af en sådan skole gennem en lang årrække, men dels også udfra en forvisning om, at man ved at nedlægge aftenskolerne, ved at forlade den nuværende form for undervisning, meget let kan gøre ubodelig skade, komme til at slå noget værdifuldt i stykker både folkeligt, fagligt og kulturelt.

Man har i tidligere debatter her i tinget om dette problem draget sammenligninger med Sverige og andre lande og fra visse sider uden videre konkluderet i, at vi er langt bagefter med lærlingeuddannelsen. Ja, men er vi det? Jeg mener, at det med større ret kan siges, at vi er foran de allerfleste andre lande, herunder også Sverige, uanset at man nok der har dagskole. Erfaringerne fra mange samtaler og rejser i de øvrige nordiske lande siger mig iøvrigt, at der der er et udbredt ønske, særlig da indenfor håndværks- og industrikredse, om at indføre den danske

form for lærlingeuddannelsen og skoleundervisningen.

Men hvorfor iøvrigt denne stadige sammenlignen med og henvisning til, at sådan og sådan har man ordnet sig snart i det ene og snart i det andet land, og så bør vi altså også gøre det i Danmark? Det forekommer ikke mig at være en motivering for et lovforslag, at man gennem en vedtagelse bringer sig på linie med andre lande i et bestemt spørgsmål. Nej, grundlaget må være det rent saglige, om der er et virkeligt behov for og et overvejende ønske i befolkningen om, at dette eller hint skal lovfæstes, og om der herved sker en forbedring i forhold til det bestående. Jeg mener virkelig ikke, at det foreliggende forslag opfylder disse forudsætninger. Det imponerer mig ikke, at nogle få tusinde lærlinge har tiltrådt en resolution med krav om dagskole. Der kunne givetvis præsteres det tidobbelte antal underskrifter ude omkring på en resolution, der gik ind for det modsatte standpunkt.

Heller ikke henvendelserne fra enkelte fagorganisationer til udvalg og lærlingekommission kan jeg tillægge større vægt, fordi det synes mig, at denne påfaldende interesse for lærlingeungdommens ve og vel her sættes i et ganske særligt relief, når man iøvrigt ved, hvordan man i alle andre henseender ganske og aldeles overlader byrderne og ansvaret for hele lærlingeuddannelsen til læremestrene og principalerne.

For mig at se er sagen den, at lærlingeuddannelsen og de problemer, der står i forbindelse hermed, søges taget i den politiske agitations tjeneste, og det synes jeg er en stor skam. Jeg er ganske enig med den ærede ordfører for venstre i de betragtninger, han fremførte. Men hele dette spørgsmål rejser jo en række praktiske problemer af afgørende vigtighed.

Den højtærede minister har allerede peget på, at det åbner et stort problem med hensyn til lærerkræfterne, der til aftenskolerne udgår fra erhvervslivets folk. Det rejser problemer med hensyn til skolebygninger o. s. v., og endelig er der jo det, at en ordning som den foreslåede utvivlsomt ville føre til en nedgang i lærepladsernes antal.

Jeg har gjort mig den ulejlighed i den sidste tid at stille mange forespørgsler til elever i aftenskoler og til principaler o. s. v. om dette problem. Jeg har ikke mødt een